EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 11.9.2024
COM(2024) 400 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

komisjoni läbirääkimiste kohta ekspordikrediidi valdkonnas määruse (EL) nr 1233/2011 tähenduses

1. Sissejuhatus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määruse (EL) nr 1233/2011 (mis käsitleb riiklikult toetatavate ekspordikrediitide suuniste rakendamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2001/76/EÜ ja 2001/77/EÜ)[1] I lisas on sätestatud, et Euroopa Komisjon esitab igal aastal Euroopa Parlamendile aruande riiklikult toetatavate ekspordikrediitide üle peetud läbirääkimiste kohta. Käesolev aruanne käsitleb ajavahemikku 2016. aasta septembrist kuni 2023. aasta lõpuni.

Alates 1970. aastate lõpust on **OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkulepe** (edaspidi „kokkulepe“) peamine rahvusvaheliste ekspordikrediidi eeskirjade kogu[2]. Lisaks ekspordikrediiditehingute üldeeskirjadele sisaldab kokkulepe ka sektorileppeid, mis hõlmavad erieeskirju konkreetsete tööstussektorite ja tegevusliikide rahastamise kohta. Käesoleva aruandega hõlmatud ajavahemikul jõuti kokkuleppele **kokkuleppe ajakohastamises** (sealhulgas selle eeskirjade ühtlustamises, et paremini toetada Pariisi kokkuleppe kliimaeesmärke), mis on töö, millega alustati 2020. aastal ja mis viidi edukalt lõpule 2023. aastal. Lisaks leppisid kokkuleppe osalised 2021. aastal kokku, et **lõpetatakse riiklikult toetatava ekspordikrediidi andmine söeküttel töötavatele elektrijaamadele**.

Väljaspool OECDd toimusid peamised läbirääkimised **rahvusvahelise ekspordikrediidi töörühma raames**, mis tõi kokku OECD ja peamised tärkava turumajandusega riigid. 2012. aastal alanud läbirääkimised jätkusid aruandeperioodil, kuid 2020. aastal need peatati, kuna puudus üksmeel põhiküsimustes.

2. Aruandeperioodil OECDs toimunud arengud

Eeskirjade koostamine

Aruandeperioodi kõige olulisemad sündmused eeskirju käsitlevate läbirääkimiste asjus olid järgmised: 2023. aasta juulis lepiti kokku kokkuleppe ajakohastamises ja selle kliimaeesmärkidega paremasse vastavusse viimises ning 2021. aasta oktoobril jõuti kokkuleppele keelata riiklikult toetatava ekspordikrediidi ja sellega seotud abi andmine uutele söeküttel töötavatele elektrijaamadele ja seadmete ekspordi jaoks olemasolevatesse tehastesse. Muud märkimist väärivad arengud aruandeperioodil olid kivisöe kasutamise keelu läbivaatamise alustamine 2022. aastal, kohalikke kulusid käsitlevate kokkuleppe sätete ja turuintressi viitemäära reform. Allpool on välja toodud ka mitmed muud kokkuleppes tehtud muudatused.

(i) Kokkuleppe ajakohastamine ja kliimamuutuste sektorileppe kohaldamisala laiendamine

Pärast ELi esimest ettepanekut 2019. aasta novembris leppisid osalised 2020. aasta novembris kokku kokkuleppe ajakohastamise läbirääkimiste ühises raamistikus. Tehnilised läbirääkimised algasid 2020. aasta novembris ja lõplik kokkulepe saavutati 2023. aasta märtsis.

[1] ELT L 326, 8.12.2011, lk 45.

[2] Täna on kokkuleppel 11 osalist: Ameerika Ühendriigid, Austraalia, Euroopa Liit, Jaapan, Kanada, Korea, Norra, Šveits, Türgi, Uus-Meremaa ja Ühendkuningriik.

15. juulil 2023 jõustunud **ajakohastamine** võimaldab pikemaid tagasimaksetähtaegu – kliimasõbralike tehingute puhul kuni 22 aastat ja enamiku muude tehingute puhul kuni 15 aastat. Kõikide riikide suhtes kehtib ühesugune pikim tagasimaksetähtaeg (tegemata vahet I ja II kategooria riikide vahel). Ajakohastatud kokkulepe võimaldab ka suuremat paindlikkust tagasimaksegraafikutes (st tagasimaksetingimuste struktuuris, mis hõlmab põhisumma tagasimaksmise ja intressi maksmise sagedust, suurust ja korda), esitades samal ajal ranged nõuded läbipaistvuse kohta. Lisaks alandatakse (maksimaalselt 15 %) pikemate tagasimaksetähtaegadega tehingute puhul krediidiriski garantiipreemia alammäärasid, mida ekspordikrediidiasutused on kohustatud oma kindlustuskaitse eest võtma. Kokkuleppe põhiosast jäeti välja raudteetaristut ja projektide rahastamise struktuure käsitlevad sektorilepped, sest need muutusid üleliigseks, kuna olid vähem paindlikud kui kokkuleppe üldeeskirjad.

Lisaks **laiendasid osalised kliimamuutuste sektorileppe kohaldamisala**, et hõlmata projekte, mis on seotud järgmisega: keskkonnasäästlik energiatootmine; CO_2 kogumine, säilitamine ja transport; energia ülekandmine, jaotamine ja salvestamine; saastevaba vesinik ja ammoniaak; vähese heitega tootmine; heitevaba ja vähese heitega transport ning puhta energia mineraalid ja maagid. See areng aitab suurendada ekspordi rahastamise mõju kliimaeesmärkide saavutamisele ja täita Pariisi kokkuleppe kohustust viia rahavood kooskõlla vähese kasvuhoonegaaside heite ja kliimamuutuste suhtes vastupanuvõimelise arengu suunas liikumisega.

Kokkuleppe ajakohastamise raames sõnastati ümber ka **laevanduse sektorilepe**, et sellest saaks omaette sektorilepe. (Märkus: arutelud laevanduse sektorileppe reformi üle algasid 2024. aasta märtsis.)

(ii) Söeküttel töötavate elektrijaamade toetamise keeld

2021. aasta juunis esitas EL kokkuleppeosaliste kohtumisel oma ettepaneku vaadata läbi söepõhise elektritootmise projekte käsitlev sektorilepe (CFSU – varem kokkuleppe VI lisa), et keelata riiklikult toetatava ekspordikrediidi ja sellega seotud abi andmine söeküttel töötavatele elektrijaamadele, seadmete tarnimisele sellistele elektrijaamadele ning seotud tegevustele, nagu küttesöe kaevandamine ja transport. Täiendavad läbirääkimised toimusid 15. septembril 2021 kokkuleppeosaliste erakorralisel kohtumisel, mis korraldati virtuaalselt. Osalised saavutasid konsensuse 2021. aasta oktoobris enne 2021. aasta ÜRO kliimamuutuste konverentsi (COP 26). Tulemus aitab kaasa liidu kavale saavutada Pariisi kliimakokkuleppe eesmärgid.

Kokkulepitud tekst, mis moodustab kokkuleppe artikli 6, sisaldab viivitamatut keeldu anda riiklikult toetatavat ekspordikrediiti või seotud abi uute söeküttel töötavate elektrijaamade ekspordile ja seadmete tarnimise jaoks olemasolevatele elektrijaamadele. Samuti nähakse sellega ette mitu erandit. On lubatud toetada elektrijaamu, mis töötavad süsinikdioksiidi tõhusa kogumise, utiliseerimise ja säilitamise seadmetega, või olemasolevate söeküttel töötavate elektrijaamade moderniseerimist, et paigaldada süsinikdioksiidi kogumise, utiliseerimise ja säilitamise süsteem, võttes aluseks heitkoguste piirmäära 350 tonni CO_2 GWh kohta (või samalaadsed asjakohased kriteeriumid, mis on loetletud kliimamuutuste sektorileppe 1. liite projektiklassi B 1. liigi all). Teine erand võimaldab anda ekspordikrediidi toetust saaste- või heitevähendusseadmete kasutamiseks olemasolevates käitistes, tingimusel

et sellega ei pikendata käitise kasulikku tööiga ega suurendata võimsust. Veel sätestatakse uues artiklis 6, et kui tulevikus peaks välja töötatama tõhusad CO_2 heite vähendamise tehnoloogiad, mis ei põhine süsinikdioksiidiheite kogumisel, utiliseerimisel ja säilitamisel, võivad osalised konsensuse alusel otsustada neid toetada. Uue artikliga 6 asendati söepõhise elektritootmise projekte käsitlev sektorilepe, mis jäeti kokkuleppest välja.

(iii) Artikli 6 läbivaatamise algatamine

Tuginedes uuele artiklile 6 ja pidades silmas kliimamuutuste sektorileppe kohaldamisala laiendamist, esitas EL osalistele 2022. aasta juulis esimese aruteludokumendi kokkuleppe punkti 6 läbivaatamise kohta, et hõlmata kõik fossiilkütused (sealhulgas küttesöe kaevandamine ja transport, toornafta ja maagaasi leiukohtade uurimine, toornafta ja maagaasi tootmine, transport, ladustamine, rafineerimine ja jaotamine energiasektoris ning energiatootmine ilma kasvuhoonegaase oluliselt vähendava tehnoloogiata). Sellele järgnes 2023. aasta novembris ettepanek, milles esitati võimaliku lähenemisviisi kohta rohkem teavet. ELi ettepanek näeb ette väheste eranditega keelu, tingimusel et rakendatakse ranget läbipaistvusmehhanismi ja nõuet avalikustada toetuse jätkuv andmine koos selle andmise põhjustega. Ettepanekuga jäetaks kliimamuutuste sektorileppe kohaldamisalast välja ka kõik fossiilkütustel põhinevad projektid. Osalised arutavad seda praegu.

(iv) Kohalikke kulusid käsitlevate sätete reform

2019. aasta juunis esitas EL ettepaneku suurendada selliste kohalike kulude maksimumsummat, mida võib kokkuleppe eeskirjade alusel toetada. Osalised arutasid ettepanekut 2019. aasta novembris ning 2020. aasta märtsis ja juunis, mil jõuti kokkuleppele muuta kokkulepe selles küsimuses paindlikumaks, kuid ei saavutatud konsensust ELi algselt soovitatud mehhanismi osas.

EL esitas 2020. aasta novembris kompromissettepaneku, tehes ettepaneku suurendada kohalike kulude toetuse maksimummäära 40 %-ni ekspordilepingu väärtusest (ECV) I kategooria riikides ja 50 %-ni ekspordilepingu väärtusest II kategooria riikides kõigis sektorites (v.a lennunduse ja laevanduse sektorilepe) ning jätta samaks eelneva teatamise nõuded kohalike kulude puhul, mis ületavad 15 % ekspordilepingu väärtusest. Mitteametlikult nõustusid osalised ettepanekuga jätta välja taastuvaid energiaallikaid, kliimamuutuste leevendamist ja nendega kohanemist ning veeprojekte käsitlevas sektorileppes (kliimamuutuste sektorileppes) sisalduvaid kohalikke kulusid käsitlevad erisätted ning kehtestada läbivaatamisklausel, mille järgi peaks läbivaatamine toimuma kolm aastat pärast kohalikke kulusid käsitlevate uute sätete jõustumist. Nendes muudatustes leppisid osalised 2021. aastal kirjaliku menetluse teel ametlikult kokku.

(v) Turuintressi viitemäära reform

Läbirääkimised reformi üle algasid osaliste tehniliste ekspertide 15. kohtumisel 2017. aasta märtsis. Pärast pikka tehnikaalast teabevahetust leppisid osalised 15. juulil 2021 ametlikult kokku turuintressi viitemäärade reformi tekstis ja seda hakati kohaldama alates 15. juulist 2023.

Leping sisaldab baasintressimäärade arvutamise läbivaadatud metoodikat (kasutades kolme või isegi ühe varasema riigivõlakirjade lõpptähtaja asemel kaheksat), turuintressi viitemäära

ühtlustatud arvutamist eri sektorilepete vahel (v.a lennunduse ja laevanduse sektorilepe, mille jaoks on eraldi turuintressi viitemäärade metoodika) ning turuintressi viitemäära säilitamise põhimõtete kehtestamist enne finantslepingu allkirjastamist. Läbivaatamise käigus kehtestati vahetutele laenuandjatele ka kohustuslik kohustistasu.

LIBORi viitemäära lõpetamise tõttu 2021. aastal ei olnud turuintressi viitemäära marginaali arvutamiseks enam võimalik kasutada uut kokkulepitud metoodikat (pool viieaastase tähtajaga vahetustehingute intressimäärade päevase tootluse kolme kuu keskmisest + 80 baaspunkti). Selle probleemi lahendamiseks leppisid osalised 2023. aastal ajakohastamise üle peetavate läbirääkimiste raames kokku ajutises fikseeritud marginaalis – 100 baaspunkti – kuni uute eeskirjade kehtestamiseni või kuni 14. juulini 2024. 2023. aasta novembris leppisid eksperdid kokku, et ajutist marginaali pikendatakse ühe aasta võrra (st kuni 14. juulini 2025).

(vi) Ühisseisukoht

COVID-19 pandeemia negatiivne majanduslik mõju mõjutas ka kokkuleppe eeskirjade väljatöötamist, mida oli näha ühisseisukoha vastuvõtmisel i) tagasimaksete edasilükkamise osas õhusõidukite sektorileppe raames 2021. aastal ja ii) sissemaksete vähendamise osas nii 2021. kui ka 2023. aastal.

- Tagasimaksete edasilükkamine lennundussektoris

2021. aasta veebruaris esitas EL OECD sekretariaadile ettepaneku ühisseisukoha kohta vähendada COVID-19 tervisekriisi tõsist mõju Euroopa tsiviillennundussektorile. Ühisseisukohas tehti ettepanek lubada lennunduse sektorileppe osalistel anda ajutiselt toetust oma tsiviilõhusõidukite tootjatele, kelle tegevust ohustasid uute õhusõidukite ja mootorite käitajate ja ostjate lühiajalised likviidsusprobleemid, mis olid tingitud pandeemiaga seotud piirangutest rahvusvahelisele reisimisele. Osalised kiitsid ühisseisukoha heaks ja see jõustus 12. märtsil 2021. See hõlmas ajavahemikku 1. novembrist 2020 kuni 31. oktoobrini 2021.

- Sissemaksete vähendamine

5. novembril 2021 leppisid osalised kokku ühisseisukohas vähendada kokkuleppe eeskirjade kohaselt ostjatelt nõutavat minimaalset sissemakset tehingutes. Osalised kinnitasid, et meede on COVID-19 tervisekriisist tingitud majanduslangusele reageerimiseks vajalik kiireloomuline ja erakorraline samm. 2021. aasta ühisseisukohta, mis algselt kehtis kuni 4. novembrini 2022, pikendati veel ühe aasta võrra ning see kehtis seega 4. novembrini 2023. 2023. aasta detsembris leppisid osalised intressimäärade tõusu ja jätkuva inflatsioonisurvega seoses kokku sarnases ühisseisukohas, mis kehtib üks aasta.

(vii) Muud eeskirjade koostamisega seotud arengud

Aruandeperioodil muudeti mitmeid eri sektorilepete läbivaatamisega seotud tähtaegu. 2021. aastal pikendati tuumaelektrijaamade sektorileppe läbivaatamise tähtaega 2023. aasta lõpuni ning 2021. aastal pikendati raudteetaristu sektorileppe kolme tähtaega (läbivaatamise tähtaeg, aegumisklausel ja sündikaadinõude muutmine suure sissetulekuga OECD riikides tehtavate tehingute puhul) 2023. aasta lõpuni. (Märkus: raudteetaristu sektorilepe jäeti ajakohastamise käigus välja. Vt allpool.) Lõpuks pikendati III liite (kliimamuutustega kohanemise projektide

rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid) suhtes kohaldatavat kliimamuutuste sektorileppe aegumisklausli tähtaega ühe aasta võrra kuni 31. detsembrini 2021.

Veel üks arengusuund aruandeperioodil oli turu võrdlusalusele vastavate riikide garantiipreemiate lepingu lisamine kokkuleppesse 2017. aastal. 2016. aasta novembris leppisid osalised kokku uutes eeskirjades krediidiriski garantiipreemiaga riikide jaoks, kus erasektoripoolne rahastamine on üldiselt kättesaadav (st turu võrdlusalusele vastavad riigid).

Aruandeperioodil leppisid osalised järjekordselt kokku, et sidumata ametliku arenguabi läbipaistvuse lepingut, mis algselt jõustus 2005. aastal, hakatakse pikendama kahe aasta kaupa. Viimati tehti seda 2022. aastal, kui lepingut pikendati 2024. aasta detsembrini, mil toimub arutelu lepingu alaliseks muutmise või selle pikendamise üle pikemaks ajaks.

Uued osalised

Aruandeperioodil ühinesid kokkuleppega Türgi (november 2018) ja Ühendkuningriik (juuni 2021), mis suurendas osaliste koguarvu 11ni. Ühendkuningriigist sai ka tsiviillennunduse ekspordikrediitide sektorileppe (lennunduse sektorilepe) osaline.

Türgi taotles kokkuleppega ühinemist 2017. aasta septembris. Tema osalemine kokkuleppes lepiti kokku 2018. aasta novembris ja see jõustus viivitamata. Ühendkuningriik on Euroopa Liidu liikmesuse kaudu osalenud nii kokkuleppes kui ka lennunduse sektorileppes alates nende sõlmimisest. Pärast liidust lahkumist 31. jaanuaril 2020, lõppes ka tema osalemine kokkuleppes. Kokkuleppe ja lennunduse sektorileppe osaliste koosolekutel, mis toimusid ajavahemiku 2020. aasta märts kuni 2021. aasta märts, osales Ühendkuningriik vaatlejana. Ühendkuningriik sai nii kokkuleppe kui ka lennunduse sektorileppe osaliseks 2021. aasta juunis.

3. Rahvusvaheline ekspordikrediidi töörühm

Taust

Rahvusvaheline töörühm loodi 2012. aastal foorumina dialoogi pidamiseks OECD ja OECDsse mittekuuluvate valitsuse poolt toetatava ekspordikrediidi pakkujate vahel, et leppida kokku uutes mitmepoolsetes põhimõtetes ja vormistada need suunistena. Töörühmal on 18 liiget (sel ajal kümme OECD riiklikult toetatava ekspordikrediidi kokkuleppe osalist)[3] ning Brasiilia, Hiina, India, Indoneesia, Iisrael, Lõuna-Aafrika, Malaisia ja Venemaa Föderatsioon. ELi osalemise rahvusvahelise töörühma aruteludes kiitis nõukogu heaks 26. novembril 2015[4].

Vaatamata kahekümnele töörühma läbirääkimisvoorule aastatel 2012–2019 ei olnud edusammud piisavad. Erimeelsusi esines peamistes struktuurilistes põhiküsimustes, nagu läbipaistvuse tase, mis on vajalik, et tõendada vastavust võimalikele tegevuspõhimõtetele ja nende kohaldamisala. Selle tulemusena otsustasid EL ja rühm teisi töörühma liikmeid 19.

[3] Austraalia, Kanada, EL, Jaapan, Korea, Norra, Uus-Meremaa, Šveits, Türgi ja USA.
[4] https://www.consilium.europa.eu/media/23017/st14376-fr15.pdf

novembril 2020 peatada oma osalemine tehnilistel läbirääkimistel[5]. Kuigi osalemise peatamine on ajutine, ei ole seni täidetud tingimused, mis võimaldaksid tööd uuesti alustada.

Aruandeperioodil toimus töörühmal üheksa ametlikku tehnilist koosolekut: 2016. aastal Brasilias, 2017. aastal Washingtonis ja Pekingis, 2018. aastal Roomas, Haagis ja Luksemburgis ning 2019. aastal Oslos, Bukarestis ja Brasilias.

Rahvusvahelise töörühma peasekretär ja töörühmad

Rahvusvahelise töörühma liikmed nimetasid ametisse peasekretäri, kes peaks tagama tõhusama läbirääkimisprotsessi ja olema erapooletu vahendaja. Michal Ron Itaaliast asus oma kohustusi täitma 1. septembrist 2017 kolmeks aastaks. Liikmed leppisid kokku ka tema järglases, kelleks saab alates 2020. aastast Jian-Ye Wang Hiinast.

Töörühma üldkoosolekute vahele jäävate tehniliste arutelude ettevalmistamise hõlbustamiseks loodi mitu töörühma järgmistes valdkondades: maksimaalne riiklik toetus ja sissemaksed; kohalikud kulud; pikimad tagasimaksetähtajad ja tagasimaksegraafikud; teabe jagamine; kohaldamisala; hinnakujundus ja intressimäärad. Samuti alustati eraldi arutelusid seoses laevadega.

Läbirääkimistel saavutati teatav üksmeel mitmes tehnilises küsimuses. Näiteks töörühma 17. koosolekul Luxembourgis tehti väikeseid edusamme aruteludes maksimaalse riikliku toetuse üle, kusjuures pooled kiitsid heaks mõisted „ekspordilepingu väärtus“, „ekspordilepingu hind“ ja „ärilepingu väärtus“. Töörühma 20. koosolekul, mis toimus Brasilias 2019. aasta septembris, jõudsid osapooled teatavale üksmeelele pikima tagasimaksetähtaja ja projektide rahastamise osas. Lisaks saavutati laevandust käsitlevates aruteludes osaline üksmeel selliste elementide osas nagu erasektoriga kahasse rahastamine, krediiditähtaja algus ja riikliku toetuse rahastamiskõlblikud kulud. Kuid üheski neist valdkondadest ei olnud võimalik saavutada täielikku kokkulepet.

Lisaks ei suutnud delegatsioonid saavutada üldist üksmeelt läbirääkimistel käsitletud põhiküsimustes. Need puudutasid seda, kuidas tagada ekspordikrediiditehingutes pakutavate tingimuste läbipaistvus, et tõendada suuniste järgimist; piisavalt lai hõlmavus ning vajadus järgida rahvusvahelisi võla jätkusuutlikkuse standardeid. Hoolimata pingelistest läbirääkimistest ning peasekretäri loomingulistest ja heas usus tehtud jõupingutustest kompromissi saavutamiseks, sai 2019. aasta teisest poolest selgeks, et nendes küsimustes ei ole võimalik konsensust saavutada.

Osaliste suutmatus jõuda tehnilistes põhiküsimustes üksmeelele tõstatati esimest korda 2019. aastal Bukarestis toimunud 19. töörühma koosolekul. EL rõhutas muu hulgas vajadust viia arutelu tehniliselt tasandilt poliitilisele tasandile, et püüda ummikseisust välja tulla. Septembris Brasilias toimunud täiendavad mitteametlikud arutelud ei andnud tulemusi. 21. jaanuaril 2020 võttis Euroopa Liidu Nõukogu olukorra teadmiseks.

Rahvusvahelise töörühma kõrgetasemeline kohtumine

[5] https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-and-10-other-members-suspend-participation-negotiations-international-working-group-export-2020-11-19_en

Rahvusvahelise töörühma järgmine koosolek toimus 10. juulil 2020 aseministri (peadirektori) tasandil, et arutada, kuidas saaks ületada põhimõttelised erinevused, et jätkata tehnilisi läbirääkimisi. Enne kohtumist üritati leppida kokku ühiskommünikees, milles kiidetakse heaks edasised sammud põhiküsimustes. Siiski ei saavutatud konsensust ei kommünikee abil ega koosolekul.

Selle tulemusena peatas rühm töörühma liikmeid – Ameerika Ühendriigid, Austraalia, Brasiilia, Euroopa Liit, Jaapan, Kanada, Korea, Norra, Šveits, Türgi ja Uus-Meremaa – oma osalemise töörühma tehnilistel läbirääkimistel. Need liikmed tegid 19. novembril 2020 avaliku avalduse olukorra kohta[6]. Avalduses märgiti, et „pärast kaheksa aastat kestnud konsultatsioone on rahvusvahelise töörühma liikmete seisukohad [...] põhiküsimustes võetavate kohustuste osas endiselt väga erinevad." Samuti märgiti avalduses, et allakirjutanud liikmed ei saa õigustada jätkuvat osalemist rahvusvahelise töörühma tehnilistel läbirääkimistel, välja arvatud siis ja kuni liikmed võtavad vajalikud kõrgetasemelised kohustused, mis võimaldavad tehnilisi läbirääkimisi taasalustada".

Avaldusele allakirjutanud selgitasid siiski, et „[t]ehniliste läbirääkimiste peatamise ajal on [nad] valmis kaaluma rahvusvahelise töörühma liikmete valitsuste tõsiselt võetavaid ettepanekuid, eelkõige läbipaistvuse kohta, et arutada neid aseministrite tasandil." Samuti teatasid nad, et on valmis tulevikus hindama, kas läbirääkimiste jätkamiseks vajalikud tingimused on täidetud, ning kaaluma rahvusvahelise töörühma uut kõrgetasemelist kohtumist aseministrite tasandil, kui asjaolud seda nõuavad.

Sellega seoses on komisjon ja nõukogu igal aastal – 2021., 2022. ja 2023. aasta lõpus – hinnanud, kas on toimunud arenguid, mis õigustaksid uut kõrgetasemelist kohtumist, et arutada rahvusvahelise töörühma uut kokkutulemist. Iga läbivaatamise käigus jõuti järeldusele, et vajalikud tingimused ei ole täidetud ning eelkõige ei ole ükski rahvusvahelise töörühma liikme valitsus teinud põhiküsimuste kohta ettepanekuid. Järgmine läbivaatamine on kavandatud 2024. aasta lõpuks.

Komisjon hoiab Euroopa Parlamenti uute suundumustega nõuetekohaselt kursis.

[6] https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-and-10-other-members-suspend-participation-negotiations-international-working-group-export-2020-11-19_en